

ชื่อวิทยานิพนธ์ เทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางใหม่ในอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ผู้วิจัย นายบุญชู สายธนู รหัสนักศึกษา 2529001568

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ลัดดา พิศาลบุตร (2) รองศาสตราจารย์ ดร. สรชัย พิศาลบุตร

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกยางใหม่ 2) สภาพการใช้เทคโนโลยีการผลิตยางพารา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจกับเทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกร และ 4) ปัญหาและความต้องการเทคโนโลยีของเกษตรกรผู้ปลูกยางใหม่

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใหม่ในอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ที่สวนยางมีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1,300 คน ตัวอย่าง คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใหม่ที่เปิดกรีดยางแล้ว จำนวน 500 คน โดยคำนวณจากสูตรของยามานะ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 3.5 เลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 49.8 ปี มีประสบการณ์ในการทำสวนยางเฉลี่ย 7.1 ปี เป็นสมาชิกกลุ่มของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทช.) มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 196,910.8 บาทต่อปี ใช้เงินทุนของตนเองในการทำสวนยาง มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 11.7 ไร่ 2) สภาพเทคโนโลยีที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้พันธุ์ RRIM 600 ในการปลูก มีการไถเตรียมดิน 2 ครั้ง การวางแผนปลูกจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีระยะปลูกที่ 3.0×7.0 เมตร ไม่มีการวิเคราะห์ดิน และไม่มีการให้น้ำต้นยาง ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยก่อนเปิดกรีด (ปีที่ 1-7) สูตร 20-10-12 และหลังเปิดกรีด สูตร 30-5-18 หรือ 29-5-18 มีการตัดแต่งกิ่งที่ระดับสูงกว่า 2 เมตร ให้ชิดลำต้น การกรีดยางส่วนใหญ่เปิดกรีดยางที่อายุ 6 ปี ที่ระดับความสูง 90-109 เซนติเมตร ความลาดเอียง 30-35 องศา ขนาดเส้นรอบลำต้นมากกว่า 49 เซนติเมตร ใช้ระบบกรีดยางแบบครึ่งลำต้น 2 วันเว้น 1 วัน ระยะเวลาการกรีดอยู่ในช่วง 151-160 วันต่อปี 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการวางแผนปลูก การใส่ปุ๋ย การป้องกันโรคยางพารา การป้องกันแมลง และการกรีดยางพารา ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับระยะปลูก และพื้นที่ในการปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดแต่งกิ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และ 4) ปัญหาในการผลิตยางพารา ได้แก่ เกษตรกรไม่มีความรู้เรื่องโรคยางพารา ปุ๋ยมีราคาแพง และแหล่งน้ำไม่เพียงพอ ความต้องการของเกษตรกร ได้แก่ ต้องการความรู้ในการแปรรูปยางพารา การกรีดยางพารา และการป้องกันกำจัดโรคและศัตรูยางพารา

คำสำคัญ ยางพารา เทคโนโลยีการผลิต พื้นที่ปลูกยางใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

Thesis title: Para Rubber Production Technology of New Rubber Farmers
in Buntharik District, Ubon Ratchathani Province
Researcher: Mr. Boonchu Saithanu; **ID:** 2529001568;
Degree: Master of Agriculture (Agricultural Resources Management);
Thesis advisors: (1) Ladda Bhisalbutra, Associate Professor;
(2) Dr. Sorachai Bhisalbutra, Associate Professor; **Academic year:** 2015

Abstract

The objectives of this research were to study 1) the socio-economic characteristics of new rubber farmers, 2) the production technology for para rubber used in new planting areas, 3) the correlation between social and economic status and technology application of para rubber farmers, and 4) the problems and technology needs in para rubber in new planting areas.

This study was a survey research. The study population was 1,300 farmers who grew para rubber for over 5 years. The sample size was 500 farmers, selected by simple random sampling technique, which was determined by using Yamane formula at level of significance 0.05 and error at 0.035. Data were collected by using structural questionnaires, and analyzed by descriptive statistics: frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics: chi-square.

The results showed that 1) most farmers were male with average age of 49.8 years, with average experience in rubber growing of 7.1 years, were a member of the Office of the Rubber Replanting Aid Fund, average income was 194,910.8 baht per year, average land holding size was 11.7 rai (1 rai = 1,600 m²), and most farmers were using their own capital. 2) Most farmers grew para rubber cultivar RRIM 600, used two-time tillage, planted trees in a line from north to south, at 3.0×7.0 meter spacing, with no soil analysis and no irrigation. Before tapping (1-7 years), most farmers used 20-10-12 fertilizer, and used 30-5-18 or 29-5-18 in tapping end time. Pruning was adjacent to stem and was higher than two meters from ground level. The farmers tapped para rubber at 6 years of plant age, at 90-109 cm height and the girth was greater than 49 cm. with 30-35 degree sloping, tapping half of the stem, in two-day tap one day rest system, around 151-160 days in a year. 3) The relationship between socio-economic characteristics and production technology found that family income related with planting row, fertilizer application, plant disease protection, insect protection and tapping, and also found relationship between farmers experience and spacing. Lastly planting area related with pruning significantly ($p < 0.05$). 4) The problems of para rubber production included lack of knowledge about para rubber diseases, high fertilizer price, and lacking of water supply. The farmers' needs for production were knowledge about product processing, tapping, and plant disease and pest protection.

Keywords: Para rubber, Production technology, New para rubber planting area,
Ubon Ratchathani Province